

ОСОБЛИВОСТІ ПІДГОТОВКИ МАГІСТРІВ В УМОВАХ ІННОВАЦІЙНОЇ МОДЕЛІ РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

Заюков Іван, к.е.н., доцент, доцент кафедри безпеки життєдіяльності
Кобилянський Олександр, д.пед.наук, професор; завідувач кафедри
безпеки життєдіяльності;

Вінницький національний технічний університет, Україна

Сучасний стан інноваційної діяльності в Україні можна охарактеризувати як кризовий. Якщо витрати на виконання науково-технічних робіт за останні роки зменшились вдвічі з 1,36% ВВП у 1996 році до 0,7% у 2014 році, то питома вага інноваційної продукції у загальному обсязі реалізованої промислової продукції зменшилась відповідно майже в 4 рази з 9,4% у 2000 році до 2,5% у 2014 році [1]. Ці цифри яскраво відображають стан наукової та інноваційної діяльності в Україні, адже її результатом повинна стати реалізація кінцевого продукту. Отже, для України потрібно терміново шукати шляхи підвищення рівня інноваційної діяльності, у тому числі з урахуванням досвіду економічно розвинених країн світу.

Зокрема, яскравим прикладом у цьому плані може бути досвід США, де фактором бурхливого, революційного інноваційного розвитку стало прийняття у США Закону «Бей-Доула» (Bayh-Dole Act) [2]. За цим законом університети повинні були патентувати результати досліджень, які здійснювались за рахунок коштів платників податків та позабюджетних коштів і, в кінцевому підсумку, доводити наукові дослідження до комерціалізації. Отже, університети почали активно розвивати інновації, патентувати їх і впроваджувати у виробництво через центри «трансфертів технологій».

Загальновідомо, що успіх інноваційних компаній сприяє зростанню соціального статусу наукової діяльності, залученню в науку активної молоді, підвищенню внутрішньої мотивації молодих дослідників. Кращими прикладами для мотивації молоді займатися науковою діяльністю є успіхів Б. Гейтса, М. Цукерберга та інших успішних підприємців, які особисто показали можливість поєднання наукової і комерційної діяльності. Їх успіхи ефективно стимулюють приплив талановитої молоді в сферу університетської науки. Таким чином, як доведено світовим досвідом, тріада місії університетів в Україні «навчання – дослідження – робота на благо Батьківщини» має бути розширена: «навчання – дослідження – інновації – комерціалізація – прибуток – розвиток на благо Батьківщини».

Враховуючи те, що інноваційна діяльність неможлива без високого освітнього рівня дослідників, виникає потреба у підвищенні ефективності системи вищої освіти України, яка розглядається як головний фактор формування людського капіталу, людського, соціального і економічного розвитку. Тому особливу увагу потрібно звернути на підготовку магістрів, які мають володіти відповідними компетенціями та спеціальними знаннями і вміннями, достатніми для виконання професійних задач і робіт інноваційного

характеру. Відповідно до ст. 48 Закону України «Про вищу освіту» на посади науково-педагогічного працівників можна вибирати випускників магістратури, що не суперечить ст. 22 Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність». Тому, на думку багатьох дослідників, покращення якості підготовки магістрів з їх подальшим навчанням в аспірантурі дозволить більш ефективно вести підготовку науково-педагогічних кадрів вищої кваліфікації в умовах інноваційної моделі розвитку економіки України.

Таким чином, в процесі підготовки магістрів, зокрема, у галузі знань 07 «Управління та адміністрування» в Вінницькому національному технічному університеті в умовах інноваційної моделі розвитку економіки України, потрібно сформулювати у них такі здатності:

- застосовувати отримані знання у різних напрямках професійної діяльності з застосування інновацій і інвестицій;
- приймати рішення при змінах економічної ситуації, законодавства, практики господарювання, у тому числі бути обізнаними в питаннях інтелектуальної власності;
- виявляти проблеми, розробляти та застосовувати рішення щодо прискорення науково-технічного розвитку;
- знаходити шляхи подолання інноваційних ризиків;
- застосовувати сучасні методи прикладного економічного аналізу і аудиту, оцінки інвестиційної привабливості розробки інноваційного продукту;
- розвивати навички керівника економічними підрозділами для виконання поточних і перспективних планів інноваційного розвитку;
- розробляти та обґрунтовувати варіанти управлінських рішень щодо комерціалізації інновацій.

Отже, на нашу думку, формування компетентності щодо комерціалізації інновацій – це найважливіша особливість підготовки магістрів, у тому числі управлінського напрямку підготовки. Без цього жодне наукове дослідження, наукове відкриття не принесе користі. Але, як свідчить світовий досвід, спочатку потрібно сформулювати у магістрів з управління та адміністрування стратегічне мислення з впровадження інновацій та знаходження джерел їх фінансування для залучення інвестицій в науково-дослідну діяльність, що вимагає досконалих знань і умінь, у тому числі щодо складання бізнес-планів та їх обґрунтування. Надалі потрібно навчати студентів тактики реалізації інновацій та позиціонування своїх розробок. Заключним моментом має стати формування вмінь здійснювати комплекс маркетингових заходів, що дозволить вивести інновації на ринок і отримати фінансову вигоду (користь) від них.

Список використаної літератури

1. Наукова та інноваційна діяльність [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>.
2. Мустафина О. А. Анализ тенденций инновационного развития и предпосылки формирования культуры коммерциализации у магистров техники и технологии [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.moluch.ru/conf/ped/archive/19/1011>.